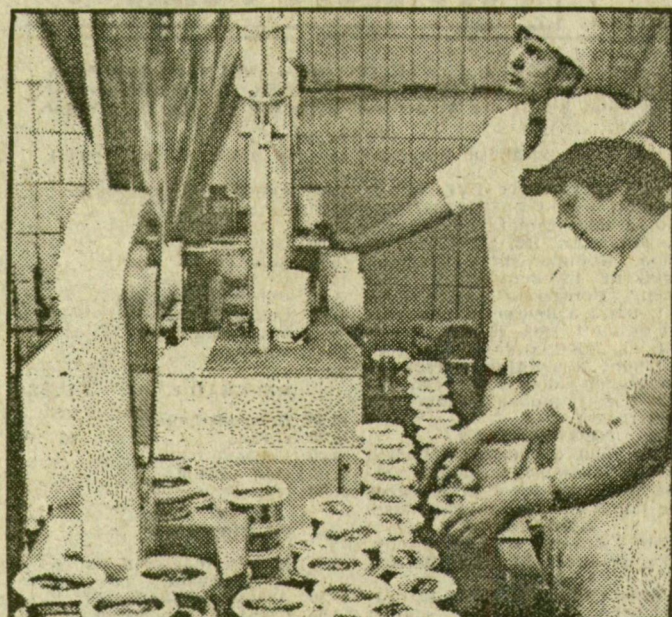

Sajtszláger Kistelekről

Somogyi Károlyné felvétele

Tavaly nyárelő óta a krémfehér sajt legnagyobb közleketi vásárlói nem fogadják ezt a terméket. A Csongrád Megyei Tejipari Vállalat kisteleki tejüzemébe felszerelt korszerű gépek kihasználatlanul állnának, ha a szakemberek nem kerestek volna megoldást a kapacitás kitöltésére. S hogy a pótlás mennyire volt sikeres? Erre a kérdésre választ ad a két újdonságnak, a laskagombás és a paprikasalátás csongrádi sajtkrémnek az idei őszi BNV-ről hazahozott vásári díja. Képünkön: csomagolják a kenhető sajtot

Lengyel delegáció látogatásai

A Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsának meghívására október 5-én, hétfőn Szegedre érkezett a lengyelországi Lódz megyei szakszervezeti tanács elnöke, Mieczysław Niedziałek és Henryk Gawryla, a papiripari föderáció elnöke. A delegációt Agoston József vezető titkár fogadta, majd tájékoztatót tartott gazdaságunk helyzetéről és a megyei szakszervezeti mozgalom tevékenységéről.

A vendégeket fogadta Horváth Károlyné, az MSZMP Csongrád Megyei Bizottságának titkára is. Az eddigi programok során a küldöttség tagjai a Szegedi Textilműveknél, a Szegedi Közlekedési Vállalatnál tanulmányozták a szakszervezeti alapszervezetek munkáját. Ma, csütörtökön a Méripond Mérleggyár és az Alföldi Porcelángyár gazdasági-szakszervezeti tevékenységével ismerkednek. Pénteken a Csongrád Megyei Vendéglátó Vállalatnál vesznek részt tapasztalatcserén. A program az szmt székfőzésben értékelő megbeszéléssel zárul.

Panelgyártás, haszonnal

Új vezetés — reálisabb elképzelések

mert nem elég rendbe szedni a főzém szénáját, hanem mindezt gyorsan, hatékonyan kell végrehajtani. Az idő ugyanis nagyon sürgeti őket.

Hármukkal beszélgettünk elgondolásaikról, megoldási kísérleteikről és gondokról:

— Tulajdonképpen „papíron” itt, a házgyárban, még 6 és fél milliós eredményt termelünk. De mire a központba beer a nyereség, és ott ráteszik a vállalati költségeket, akkorra 11 milliós veszteségbe fordul át — kezdi a beszélgetést az üzemigazgató.

— A csökkenő kereslet és a megmaradt nagyobb kapacitás ellentmondását hogyan szeretnék feloldani?

— Mindenképpen fel kell készülnünk az építési igények megváltozására. Ma már nem lehet típus lakásokból nagy mennyiséget értékesíteni. A panelgyártó főüzem termékeinek skáláját át kell alakítanunk. Most már több mint ötven százalékos képviselnek az egyedi kezelt panelek. Mindent úgy kell megoldanunk, hogy a jelenleg meglévő eszközeinket, sablonjainkat használjuk fel, kissé átalakítva az új „divathoz”, hiszen nincs pénzünk arra, hogy termelési eszközeinket gyökeresen megújítsuk.

— A kis szériák viszont a költségeket is megnövelik...

— Igen, de ezt mi nem tudjuk továbbhárítani a vásárlókra, nekünk kell kigazdálkodnunk. A költségek csökkentési törekvések éppen ezért fontos helyet foglalnak el az új vezetés elképzeléseiben. Például a ma már nullára irt sablonokatszor csak egyetlen felületet tudunk előállítani. Ezt itt, a helyszínen rendbe kell hozni. A kézi munka költsége viszont magas, a vásárlók pedig nem hajlandók elfogadni ezt a plusz kiadást, a tétel minket terhel.

— Milyen lehetőségeket rejt magában a meglévő, paneles technológia?

— A panel továbbra is alkalmas az építésre, de nem úgy, mint eddig! Meg kell találni azt a technológiát és termékskálát, ami-

vel a mai kapacitás kitölthető.

— Például?

— Próbálnak nemcsak lakóépületekben gondolkodni, hanem rendszerben kezelni a technológiát. Ilyen kísérlet eredménye az új vasbeton garázsunk is, ami bárhol lerakható, és sok célú felhasználást tesz lehetővé. De gondolkozunk azon is, hogy a nem házgyári lakásokhoz komplett vizes blokkot gyártunk. Az építetők ugyanis igényelnék ezeket a termékeket.

— Milyen irányban érdemes fejleszteni a panelt?

— Egyre inkább előtérbe kerül az, hogy hogyan tudunk egy-egy házat „felöltöztetni”. Eppen ezért a tartószerkezeteket, a vasbeton vázelmeket bővíteni és tipizálni szeretnénk, míg a homlokzati elemeket inkább az egyedi megoldások felé tereljük.

— A korszerűsítés, termékváltás szempontjai közül melyek a döntőek?

— Szükséges a váltáshoz szükséges források. Ma még csak a kis ráfordítással megvalósítható fejlesztésekbe ugorhatunk bele, hogy gyorsan, már a fejlesztés következő lépéséhez is kitermeljük a pénzt. Csak így araszolhatunk, lépésről lépésre előre. Nagyon fontos az is, hogy folyamatosan figyelemmel kísérjük a piaci igényeket. Tehát csak olyan terméket fejlesszünk és gyártunk, amit el is lehet adni.

— A főzém többi ipari tevékenységénél mi a helyzet?

— Minden területen lényeges profilváltásra lenne szükség. Eddig a fém- és faipari tevékenységeinket döntően saját ellátásunkra működtettük. A jövőben szeretnénk több lábra állni. Minden termékcsoporthoz meg kell keresnünk, mivel léphetünk ki a piacra. A korábbi termékfejlesztések azonban a kiugrást ma még nem teszik lehetővé. Ehhez a munkához valójában csak most fogunk hozzá. Vasipari területen ezután is csak nagyon nehezen tudunk labdába rúgni, mert az ország ki lett stafírozva már ezekkel a termékekkel. A faipari részlegünket viszont szeretnénk jelentősen átszervezni, hiszen itt komoly piaci kilátásaink vannak, akár exportálni is tudnánk ilyen termékekből. Most keressük a partnereket. Egyes vállalati formában is fontolgatjuk a dolgot. Csak az a gond, hogy egyelőre nincs elég pénzünk felfuttatni ezt a területet, és az alapanyag-ellátási problémák is változatlanul „élnek”.

— Jó példaként említik többen a kétéves ablakgyárat!

— Igen. A BVK-val létrehozott társulás valóban jó lépések bizonnyalt. Ilyen és ehhez hasonló, jól jövedelmező vállalkozásokon törjük a fejünket. Csak ilyenekbe érdemes belevágni. Ehhez azonban, sok egyéb mellett, idő is kell.

Milyen garanciák vannak arra, hogy a házgyár végül is kikapaszkodik a gödörből? Mindenekelőtt fontos tényező, hogy az üzemigazgatóság teljes vezető gárdája kicserélődött. Ők viszont új, a régebbinél sokkal reálisabb, életre valóbb elképzelésekkel állnak most elő. Úgy tűnik, a panelgyártásban meglévő felesleges kapacitásra is akad vevő. Igaz, nem idehaza. Ha sikerül tető alá hozni az üzletet, az első komolyabb sikert is elkönnyvelhetik az új vezetők.

Rafal Gábor

Félelem az AIDS-től

Figarók borotva nélkül

Az elmúlt hetekben valamennyi fordász és kozmetikai üzlet — az Egészségügyi Minisztérium értesítése nyomán — körlevelet kapott a Kójlától. Eszköz- és kézfertőtlenítő szereket sorakoztatnak fel ebben. Határozott utasítás a sebészeti okozó eszközök fertőtlenítése, meg- hozza minden egyes vendég kezelése után. Betűtípusok a szivacs, a puderpamacs, a szappanozópamacs, a timsó és fertőtlenítő rudacska. Tö- mören, a borotváláshoz szükséges minden eszköz az üzletekből eltávolították.

Az intézkedés oka: az AIDS-fertőzés megelőzése, a fodrász- és kozmetikai üzletek vendégeinek és dolgozóinak vérel való érintkezésének megakadályozása. A fodrászvállalat igazgatója, a fodrász szövetkezet elnöke, a Kiosz illetékesei azonnal intézkedtek a kötelezővé tett fertőtlenítő anyagok mielőbbi beszerzésére, hiszen a határozat végrehajtásának határideje: azonnal és folyamatosan. Az azonnaliságnak és a folyamatoságnak csupán egyetlen akadály van: nincs fertőtlenítőszer.

Hogy egészen pontosan legyen: a fodrászvállalatnak 15 darab (!) Dezosap szappant és 5 darab 180 ml-es Kvarternol oldatot sikerült kapnia. Ez a mennyiség a vállalat 7 üzletében dolgozó 75 mestere között osztandó szét. A szövetkezet férfitodrászai, kozmetikusai egyelőre a Neomagnol nevű szerrel fertőtlenítenek, a kisiparosok helyzete még reménytelenebb, hiszen azt a keveset, ami volt, elvitték az állami üzletek.

Fertőtlenítőszer — kivált a fodrászok folyamatos ellátását biztosítandó mennyiségben — még a közeli jövőben sem várható. Igaz ugyan, hogy a vészhelyzetben a fodrász szövetkezet elnöke ígéretet kapott az országos anyagellátótól a szerek előteremtésére. Ugyanerre a kérésre a fodrászvállalat igazgatójának a Gyógyáru Értékesítő Vállalattól azt felelték: ez évben reménysincs az előírt anyagok beszerzésére. A mi kérdésünkre a gyógyszer-tájékoztató központ gyógyszer-gazdálkodási osztályvezetője, Karamán Miklós felelt. A határozatról nem tudtak, csak akkor értesültek róla, amikor a fodrászok kezdtek rendre kopogtatni a szerekért. Mint ahogyan elfelejtették az in-

tézkedésről értesíteni a gyártó cégeket is. Így pontosan a legilletékesebbek nem tudtak felkészülni a védőakcióra.

A rendelkezés egyetlen pontja volt teljesíthető. Összegyűjtöttek valamennyi szivacsot, szappanozópamacsot, timsót, fertőtlenítő rudacska. Megszűnt a férfifodrászatban a borotválás. Az egyik legősibb mesterség művelői naponta vise- lik el a felháborodott ven- degek támadásait, s vesz- tik el kuncsaftjaik nagy részét.

„Meg kell tanulni a betegséggel együttélni” — mond- ják a lélek gyógyítói az élete végéig betegséggel sújtott embereknek. Jobb „használati utasítást” az AIDS mellé sem lehet adni. Tudomásul kell vennünk, ural- kodik rajtunk, a megelőzé- sére tett kísérletek meg- változtatják életünk meg- szokott rendjét. Meg kell tanulnunk az AIDS rémével együttélnünk, s mivel egy- előre „ő” az úr, nekünk kell alkalmazkodnunk „hozzá”. Példának okáért úgy, hogy a férfifodrászatba borotvá- lásra igyekvők viszik ma- gukkal a saját borotvafel- szerelésüket.

Persze a fodrászok kontra AIDS ügynök ez a könnyeb- ben elviselhető, s tán meg- oldható, megérthető része, ami pusztán mindenkinek a saját veszélyeztetettségét érzi belátásán múlik.

A fertőtlenítőszer, óvó anyagok előteremtése vi- szont szervezési és pénz- kérdés. Logikus, magától értetődő lett volna a határozat ki- adása előtt biztosítani a tel- jesíthetőség feltételeit, jelen esetben a fertőtlenítő any- agot, az egyszer használatos injekciós tűt, netán a gumi- kesztyűt. Mint ahogyan azt sem ártana tisztázni, hogy a fertőtlenítőszer minősít- hetők-e gyógyszernek. Mert ha igen, akkor a fodrászok nem a szinte megfizethet- len, 3–3,5 millió forintot ál- doznak a fertőtlenítő any- agokra — ugyanis a számitá- sok szerint évente ennyibe kerülne az AIDS elleni vé- dekezés — hanem „csupán” eme összeg tizedrészét. Ha nem gyógyszerként juthat hozzá a vállalat, szövetke- zet, kisiparos, akkor úgy tűnik, megfizethetetlen, avagy a védekezést bizto- sító pénz előteremtéséhez emelni fogják a fodrász

kozmetikai szolgáltatások — már most nagyon magas — árait.

A bajt — méghozzá a ha- lálós kórt — meg kell előz- ni, s embervédő intézkedé- sekre szükség van, még ak- kor is, ha hála az égnek, nálunk nem szedi áldozatait tömegesen a legyőzhetetlen- nek tűnő vírus.

Szimbólumnak tekinthető az AIDS elleni védekezés fodrászatban bevezetett „programja”. Félő ugyanis, az élet más területein is akadályokba ütközik az AIDS-megelőzés pontosan a szervezetszervezés okán. Előbb ugyanis a védekezés összes létező feltételeit kellene megteremtetni, s aztán betartásukat határozatokkal kötelezővé tenni. A fordított sorrend eredménytelen, ér- telmetlen, s legfeljebb pá- nikot kelt.

Kalocsai Katalin

Ünnepre készül az MHSZ

Az elmúlt évek során többször is dicsértük az MHSZ Csongrád megyei munkáját. Joggal tehetjük, hiszen szűkebb pátriánkban a honvédelmi szövetség kü- lönböző szakosztályainak or- szágon, sőt nemzetközileg is elismert munka folyik, sportolók nem egy Európa- és világ bajnokságon bizonyí- tottak már.

„Eredményeinkhez méltó módon szeretnénk ünnepelni is” — mondotta a tegnapi sajtótájékoztatóján Palotai Jenő alezredes, az MHSZ megyei titkára. És milyen okból az ünnep? 1948. február 29-én alakult meg az MHSZ jogelődje, így néhány hónap múlva a negyvenedik születésnapra gyűlnek össze aktivisták, tagok és támo- gatók. Az évforduló kapcsán nagyszabású rendezvényso- rozat indul, már most, ősz- szel. Ennek keretében a szövetség megemlékezik a KMP megalakulásáról, a nagy októberi szocialista forradalom 70. évfordulójá- ról, ünnepélyes klubközgyű- léseket tartanak az MHSZ születésnapján, befejezésül pedig Pákozdon, 1988. szept- ember 29-én ünnepelnék együtt a társ fegyveres erő- kkel és testületekkel.

E rendezvénysorozat része az a pályázat, melyen kép- zőművészek, irodalmárok és

fényképészek honvédelmi tárgyú alkotásait szűrik majd. Természetesen, az ünnep jó alkalom arra is, hogy minél szélesebb körben megismer- tessék a szövetség munká- ját, minél több családot vonjanak be a klubok tevé- kenységébe. E területen egyébként nincs ok a pa- naszra, hiszen csak az el- múlt három évben 70 új klub alakult megyénkben, és 6 ezerrel nőtt a taglétszám.

Végül szóljunk a leglát- ványosabbnak ígérkező pro- gramról: Szocialista hazáért címmel vetélkedősorozat in- dul, amelynek célja haladó hagyományaink megismerte- tése, az ifjúság hazafias, honvédelmi és internaciona- lista nevelésének támogatá- sa. E vetélkedőbe általános iskolások éppúgy bekapcsol-ódhatnak, mint a középis- kolák tanulói, az MHSZ-klubtagok, KISZ-tagok, szo-

cialista brigádok, üzemek és intézmények dolgozói, a fegyveres erők és testületek tagjai. A játék alapjául a közelmúltban megjelent Rejtvenyűség szolgál. A legjobb megfejtők városi döntőn vesznek részt (meg- yénkben ezeket 1988. márci- us 26–27-én tartják), majd megyei, területi selej- tezőkön dől el, kik vehetnek részt az 1988. őszi megren- dezendő országos döntőn. A vetélkedő témája: az 1848–49-es szabadságharc, a ma- gyar függetlenségi törekvé- sek, munkásmozgalmunk ki- alakulása, népként legjobbjainak küzdelmei a haladá- sért, a felszabadulás óta el- tett idők eredményei, főbb eseményei. Az elméleti felkészültség mellett próbá- ra teszik a versenyzők tech- nikai jártasságát, fizikai edejét is.

B. Z.

Elektronikus adatrögzítő

Blicc-stop elnevezésű, elektronikus adatrögzítő készü- léket mutattak be a közlekedési vállalatok szakembereinek szerdán Győrött. A berendezést magyar tulajdomány alapján a Budapesti Műszertechnika Kiszövetkezet a Kisalföld Volánnál közösen fejlesztette ki. A készülék — amelyet az autóbuszok műszerfalán helyeznek el — egyrészt utas- számlálást végez, másrészt komputerkalauzként működ- tethető. Ez azt jelenti, hogy a jegykezelő és ellenőr fel- adatát is helyettesíteni tudja